

BELGISCHE SENAAT

 ZITTING 2000-2001

14 NOVEMBER 2000

**Wetsontwerp betreffende
de gezinsbemiddeling**

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 42 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 11)

Opschrift

De Nederlandse tekst van het opschrift vervangen als volgt:*« Wetsontwerp betreffende de bemiddeling in familiezaken. »*

Verantwoording

Zie verantwoording amendement nr. 11.

Tot slot kan worden gesteld dat «bemiddeling in familiezaken» in hoofdzaak niet bedoeld is om het gerecht te dienen, maar

*Zie:***Stukken van de Senaat:****2-422 - 1999/2000:**

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nr. 2: Amendementen.

Nr. 3: Advies van de Raad van State.

2-422 - 2000/2001:

Nrs. 4 en 5: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 2000-2001

14 NOVEMBRE 2000

**Projet de loi relative à la médiation
en matière familiale**

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 42 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 11)

Intitulé

Remplacer le texte néerlandais de l'intitulé par le texte suivant:*« Wetsontwerp betreffende de bemiddeling in familiezaken. »*

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 11.

Enfin, l'on peut affirmer que le but principal de la «médiation en matière familiale» est de servir non pas la justice, mais bien les

*Voir:***Documents du Sénat:****2-422 - 1999/2000:**

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

N° 2: Amendements.

N° 3: Avis du Conseil d'État.

2-422 - 2000/2001:

N° 4 et 5: Amendements.

om de partijen van nut te zijn. Een gerechtelijke geneeskundige daarentegen is wel van nut voor het gerecht. Dit onderscheid dient gemaakt te worden daar de bedoeling van de wetgever niet is om de bemiddelaar in familiezaken het statuut van een gerechtelijke deskundige te geven. Daarom is de bemiddeling in familiezaken best te omschrijven als een proceduregebonden bemiddeling in tegenstelling tot niet-proceduregebonden bemiddeling (cf. H. Casman, *Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet*, RW, 10 november 2000, blz. 365 en volgende).

Nr. 43 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 29 van de heer Dubié c.s.)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734bis, § 1, eerste lid, de woorden «een beroep doet op» vervangen door de woorden «verwijst naar.»

Verantwoording

Het is echter niet de rechter die beroep doet op de bemiddelaar om hem te helpen efficiënt en ethisch te onderhandelen maar wel de partijen die beroep doen op de bemiddelaar om hen bij te staan en te helpen.

Nr. 44 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 29 van de heer Dubié c.s.)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734bis, § 2, eerste lid, tussen het woord «kan» en de woorden «een bemiddelaar» het woord «naar» invoegen en het woord «aangewezen» vervangen door het woord «verwezen».

Verantwoording

Dit amendement heeft tot doel een onderscheid te hanteren met de deskundigen die aangewezen worden door de rechter. Bovendien bepaalt de Aanbeveling van de Raad van Europa dat de rechter de bemiddelaar niet aanstelt; dit herinnert immers aan een deskundigenopdracht in de zin van artikel 762 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Nr. 45 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 29 van de heer Dubié c.s.)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734bis, § 1, tweede lid, de woorden «de conflicten in het gezin op te lossen» vervangen door de woorden «zelf een oplossing uit te werken».

parties. Par contre, un médecin légiste est utile à la justice. Il faut faire cette distinction car l'intention du législateur n'est pas de donner au médiateur en matière familiale le statut d'un expert judiciaire. C'est pourquoi il faut plutôt définir la médiation en matière familiale comme une médiation liée à la procédure, par opposition à une médiation qui ne l'est pas (cf. H. Casman, *Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet*, RW, 10 november 2000, p. 365 et suivantes).

Nº 43 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 29 de M. Dubié et consorts)

Art. 2

À l'article 734bis, § 1er, premier alinéa, proposé, remplacer les mots «fait appel» par les mots «renvoie.»

Justification

Ce n'est pas le juge qui fait appel au médiateur pour l'aider à négocier efficacement et dans le respect de l'éthique, ce sont les parties qui font appel au médiateur pour les aider et leur prêter assistance.

Nº 44 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 29 de M. Dubié et consorts)

Art. 2

À l'article 734bis, § 2, premier alinéa, proposé, remplacer les mots «procédé à la désignation d'un» par les mots «renvoyé à un».

Justification

Le présent amendement a pour but de faire une distinction entre le médiateur et les experts qui sont désignés par le juge. De plus, la recommandation du Conseil de l'Europe prévoit que le médiateur n'est pas désigné par le juge. Ce terme fait songer à une mission d'expertise au sens de l'article 762 et suivants du Code judiciaire.

Nº 45 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 29 de M. Dubié et consorts)

Art. 2

À l'article 734bis, § 1er, deuxième alinéa, proposé, remplacer les mots «à résoudre leurs conflits familiaux» par les mots «à élaborer eux-mêmes une solution».

Verantwoording

Dit amendement heeft tot doel een neutrale definitie te gebruiken. Het laat open in welke richting de oplossing kan worden gezocht. De formulering van het oorspronkelijk amendement «het conflict in het gezin oplossen» laat echter geen ruimte om de oplossing van het conflict te zoeken in de richting van «uit het gezin stappen». Hierbij dient het risico te worden vermeden dat de bemiddelaar gezien wordt als iemand die tot taak heeft ruziënde partners met elkaar te verzoenen in de zin van het herneemen of verder zetten van de partnerrelatie — al kan dit één van de mogelijke oplossingen zijn — (cf. A.-M. Devenyn, *Het wetsontwerp betreffende de gezinsbemiddeling: een eerste commentaar*, AJT, 2000-2001, blz. 121).

Nr. 46 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 29 van de heer Dubié c.s.)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734bis, § 2, 3° en 4°, telkens het woord «hetzelfde» vervangen door het woord «dit».

Verantwoording

Vermoedelijk heeft men bij het opstellen van het oorspronkelijk amendement verkeerdelijk de woorden «dit» overgeschreven als zijnde «hetzelfde», want in de oorspronkelijke tekst van het ontwerp is het wel degelijk «dit» in plaats van «hetzelfde» wetboek. Bovendien bevat het Burgerlijk Wetboek geen boek 4.

Nr. 47 VAN MEVROUW KAÇAR

(Subamendement op amendement nr. 29 van de heer Dubié c.s.)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734bis, § 2, het 5° vervangen als volgt:

«5° vorderingen ingesteld overeenkomstig afdeling 2, hoofdstuk VI, boek 4, van het vierde deel van dit wetboek.»

Verantwoording

Dit amendement heeft tot doel om de bemiddelingsmogelijkheden uit te breiden naar de geschillen die ontstaan zijn bij de vereffening-verdeling van de door de echtscheiding ontbonden gemeenschap van goederen of naar aanleiding van de onverdeeldheid die tussen de echtgenoten heeft bestaan. Het heeft meteen ook een gevolg voor de twistende erfgenamen die bij de afhandeling van de nalatenschap met een andere dan een gerechtelijke procedure tot vereffening-verdeling van de boedel zouden kunnen komen (cf. H. Casman, *Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet*, RW, 10 november 2000, blz. 365 en volgende). De noodzaak van een bemiddeling terzake stelt zich ook overeenkomstig de vaststellingen vanuit de praktijk van de notarisch bemiddelaars.

Meryem KAÇAR.

Justification

L'objet du présent amendement est d'adopter une définition neutre. Il laisse ouverte la direction dans laquelle la solution peut être cherchée. Les mots «à résoudre leurs conflits familiaux» de l'amendement initial ne permettent pas de chercher la solution au conflit du côté de l'«abandon du ménage». Il faut éviter de courir le risque que le médiateur soit perçu comme quelqu'un qui est chargé de réconcilier les partenaires désunis dans le sens d'une reprise ou d'une poursuite de leur relation — même si cela peut bien sûr être une solution possible parmi d'autres (cf. A.-M. Devenyn, *Het wetsontwerp betreffende de gezinsbemiddeling: een eerste commentaar*, AJT, 2000-2001, p. 121).

N° 46 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 29 de M. Dubié et consorts)

Art. 2

Dans le texte néerlandais de l'article 734bis, § 2, 3° en 4°, proposé, remplacer chaque fois le mot «hetzelfde» par le mot «dit».

Justification

Sans doute a-t-on, lors de la rédaction de l'amendement initial, transcrit erronément le mot «dit» en lieu et place du mot «hetzelfde», car dans le texte initial du projet, c'est bien le mot «dit», et non «hetzelfde», qui accompagne le mot «wetboek». En outre, le Code civil ne comporte pas de livre 4.

N° 47 DE MME KAÇAR

(Sous-amendement à l'amendement n° 29 de M. Dubié et consorts)

Art. 2

À l'article 734bis, § 2, proposé, remplacer le 5°, par ce qui suit:

«5° de demandes introduites conformément à la section 2 du chapitre VI du livre 4, de la quatrième partie du présent code.»

Justification

Le présent amendement vise à étendre la possibilité de médiation aux litiges survenant lors de la liquidation-partage de la communauté de biens dissoute par le divorce ou à la suite de l'indivision qui a existé entre les conjoints. Il a aussi un effet direct pour les héritiers en désaccord qui, lors du règlement de la succession, pourraient en venir à une procédure autre qu'une procédure judiciaire de liquidation-partage de l'actif (cf. H. Casman, *Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet*, RW, 10 novembre 2000, p. 365 et suivantes). La nécessité d'une médiation en l'espèce ressort également des constatations auxquelles donne lieu la pratique des notaires-médiateurs.

Nr. 48 VAN DE REGERING

Opschrift

Het opschrift vervangen als volgt :

« Wetsontwerp betreffende de rechtbankverbonden bemiddeling in familiezaken »

Verantwoording

Tijdens de vergadering van de commissie voor de Justitie van 8 november 2000, werd de regering door de commissieleden uitdrukkelijk verzocht om op korte termijn tegen de volgende vergadering van de commissie één overkoepelend amendement op te stellen, waarin de zaken waarover in de commissie reeds enige consensus leek te bestaan worden weerspiegeld.

In het amendement is dan ook in de mate van het mogelijke rekening gehouden met het bovenstaande en is het, daar waar nodig rekening houdend met de opmerkingen van de Raad van State, opgesteld met het grootst mogelijke respect voor de tekst zoals die werd goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Uit het advies van de Raad van State kan worden afgeleid dat vanuit het oogpunt van de bevoegdheidsverdeling de federale overheid enkel bevoegd is wanneer het een bemiddeling in familiezaken betreft die plaatsvindt in het kader van een voor een rechtbank gevoerde procedure. Tijdens de hoorzittingen werd voorgesteld om hiervoor de term «rechtbankverbonden bemiddeling» te gebruiken.

Teneinde dit te benadrukken, en om verwarring te vermijden over de juiste draagwijdte van het wetsontwerp, is het toch aangegeven om in het opschrift van het ontwerp het toepassingsgebied te verduidelijken.

Er wordt ook rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State om een duidelijk onderscheid te maken tussen het principe van het inroepen van de bemiddeling, enerzijds, en de keuze en de identiteit van de bemiddelaar, anderzijds.

In tegenstelling tot wat de Raad van State opmerkt, lijkt het niet opportuun in de wet een definitie van het begrip «bemiddeling in familiezaken» op te nemen. Gelet op de recente ontwikkelingen binnen ons rechtssysteem van deze vorm van alternatieve oplossing van geschillen, lijkt het niet aangewezen om deze instelling nu reeds te definiëren in de huidige stand van de evolutie ervan. Anderzijds is het zo dat wanneer men de «bemiddeling in familiezaken» gaat definiëren, dit ook impliceert dat men raakt aan de grenzen en de kenmerken van de «bemiddeling» in de ruime betekenis van deze term. Omdat de bemiddeling een steeds toenemend succes kent en raakt aan verscheidene domeinen van het sociale leven, is het dan ook niet aangewezen de bemiddeling slechts te definiëren voor een welbepaald gebied, zoals de bemiddeling in familiezaken. Zo niet dan loopt men het risico dat men de bemiddeling beperkt binnen een te restrictieve omschrijving. Bovendien lijkt een definiëring van het begrip op dit ogenblik niet aangewezen omdat op dit vlak momenteel nog onderzoek wordt gevoerd door onder meer de Europese Unie. Het is dan ook noodzakelijk dat met deze werkzaamheden rekening wordt gehouden wanneer men het begrip op nationaal vlak wenst te definiëren. Gelet op het feit dat deze werkzaamheden nog niet zijn voltooid, kan het nu opnemen van een definitie in de nationale wet op termijn leiden tot een verschil met wat op communautair vlak zou kunnen worden aangenomen.

Hoewel tijdens de bespreking in de commissie hierop reeds meerdere malen is gewezen, is in dit amendement niet gekozen voor het opleggen van de verplichting aan de rechter om de

N° 48 DU GOUVERNEMENT

Intitulé

Remplacer l'intitulé par ce qui suit :

« Projet de loi relatif à la médiation en matière familiale au tribunal »

Justification

Lors de la réunion de la commission de la Justice du 8 novembre 2000, les membres de la commission ont expressément demandé au gouvernement de rédiger à court terme un amendement global pour la réunion suivante, reflétant les points sur lesquels un consensus semblait exister au sein de la commission.

Dans la mesure du possible, l'amendement tient compte dès lors de ce qui précède et est rédigé, où cela s'avère nécessaire et compte tenu des remarques du Conseil d'État, avec le plus grand respect pour le texte tel qu'il a été approuvé par la Chambre des représentants.

Il peut être déduit de l'avis du Conseil d'État que du point de vue de la répartition des compétences, l'autorité fédérale n'est compétente que lorsqu'il s'agit d'une médiation en matière familiale qui a lieu dans le cadre d'une procédure menée devant le tribunal. Au cours des auditions, il a été proposé d'utiliser à cet effet le terme «médiation au tribunal».

En vue d'insister sur ce point et d'éviter toute confusion sur la portée exacte du projet de loi, il convient toutefois de clarifier le champ d'application dans l'intitulé du projet.

Il est également tenu compte de la remarque du Conseil d'État visant à établir une nette distinction entre le principe du recours à la médiation d'une part et le principe du choix et de l'identité du médiateur d'autre part.

Contrairement à ce que le Conseil d'État fait remarquer, il ne semble pas opportun d'inscrire dans la loi une définition du concept de «médiation en matière familiale». D'une part, compte tenu du développement récent de cette forme de règlement alternatif des litiges dans notre système juridique, il ne semble pas indiqué de la définir dès à présent, au stade actuel de son évolution. D'autre part, il est un fait que définir la «médiation en matière familiale» implique que l'on touche aux limites et aux caractéristiques de la «médiation» envisagée au sens large du terme. Étant donné que la médiation connaît un succès de plus en plus large et touche à différents domaines de la vie sociale, il n'est dès lors pas indiqué de définir seulement la médiation pour un domaine déterminé, comme la médiation en matière familiale. Si tel n'est pas le cas, on court le risque de confiner la médiation dans une définition trop restrictive. En outre, une définition du concept ne semble actuellement pas opportune car ce domaine fait encore l'objet d'études, notamment dans le chef de l'Union européenne. Il est dès lors nécessaire de tenir compte de ces activités pour définir le concept au niveau national. Étant donné que ces travaux sont toujours en cours, inscrire maintenant une définition de ce concept dans la loi nationale peut conduire à terme à une divergence avec la définition qui pourrait être donnée au niveau communautaire.

Bien que cela ait été souligné à plusieurs reprises au cours du débat en commission, le fait d'imposer au juge l'obligation d'indiquer aux parties la possibilité d'une médiation n'est pas

partijen te wijzen op de mogelijkheid van een bemiddeling. Een dergelijke verplichting houdt immers het gevaar in dat dit verwartert tot een loutere verplichte formaliteit, waardoor een dergelijke bepaling aan zijn doel zou voorbijgaan. Uit de hoorzittingen is bovendien gebleken dat niet iedereen en niet alle situaties bemiddelbaar zijn. Het is dan ook beter de rechter zelf te laten oordelen over de eventuele haalbaarheid van een bemiddeling (wanneer partijen dit zelf niet voorstellen), en hem aldus zelf te laten oordelen over het al dan niet wijzen van de partijen op het bestaan van de mogelijkheid van bemiddeling. Het spreekt voor zich dat wanneer de rechter het minste vermoeden heeft dat bemiddeling een oplossing zou kunnen bieden, hij de partijen over het bestaan ervan dient in te lichten.

Nr. 49 VAN DE REGERING

Art. 2

De Nederlandse tekst van het opschrift van hoofdstuk *Ibis* vervangen als volgt:

« Hoofdstuk Ibis: Bemiddeling in familiezaken ».

Verantwoording

Het onderscheid in het Nederlands tussen «gezin» en «familie» bestaat niet in het Frans. Aangezien het toepassingsveld van de wet in een aantal gevallen het kerngezin (ouders/kinderen) overstijgt, is het aangewezen het Nederlands opschrift te wijzigen. Bovendien worden op die manier de Nederlandse en de Franse tekst meer in overeenstemming gebracht.

Nr. 50 VAN DE REGERING

Art. 2

In het voorgestelde artikel 734*bis* de volgende wijzigingen aanbrengen:

A. De paragrafen 1 tot 3 vervangen als volgt:

« Art. 734bis. — § 1. Op de wijze bepaald in § 3 kan een bemiddelaar in familiezaken worden aangewezen wanneer de rechter kennis neemt van:

1° vorderingen die betrekking hebben op:

a) titel V, hoofdstukken V en VI, titel VI, hoofdstuk IV en titel IX van boek I van het Burgerlijk Wetboek;

b) titel Vbis van boek III van hetzelfde Wetboek;

2° vorderingen ingesteld overeenkomstig hoofdstuk XI, afdelingen I tot en meer IV van boek IV van het vierde deel van dit Wetboek;

3° vorderingen voortvloeiend uit de feitelijke samenwoning.

§ 2. De bemiddelaar in familiezaken wordt door de rechter aangewezen op gezamenlijk verzoek van de partijen of op eigen initiatief maar met instemming van de partijen.

retenu dans cet amendement. En effet, une telle obligation comporte le risque de finir par n'être plus qu'une simple formalité obligatoire, ce qui aurait pour résultat que pareille disposition manquerait son objectif. En outre, il est apparu des auditions qu'une médiation n'est pas possible pour toutes les personnes, ni pour toutes les situations. Il est dès lors préférable de laisser le juge apprécier lui-même la faisabilité éventuelle d'une médiation (lorsque les parties ne la proposent pas elles-mêmes), et de le laisser décider d'indiquer ou non aux parties l'existence de la possibilité d'une médiation. Il va de soi que si le juge a le moindre pressentiment que la médiation pourrait offrir une solution, il doit informer les parties de son existence.

N° 49 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

Dans le texte néerlandais, remplacer le titre « Hoofdstuk *Ibis*: *Gezinsbemiddeling* » comme suit:

« Hoofdstuk Ibis: Bemiddeling in familiezaken ».

Justification

La distinction en néerlandais entre «*gezin*» et «*familie*» n'existe pas en français. Comme le champ d'application de la loi dépasse dans un certain nombre de cas le noyau familial (parents/enfants), il convient de modifier l'intitulé néerlandais. Cela rendra en outre les textes néerlandais et français plus concordants.

N° 50 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

À l'article 734*bis* proposé, apporter les modifications suivantes:

A. Remplacer les paragraphes 1er à 3 comme suit:

« Art. 734bis. — § 1er. Selon les modalités du § 3, un médiateur en matière familiale peut être désigné lorsque le juge connaît:

1° de demandes relatives:

a) aux chapitres V et VI du titre V, au chapitre IV du titre VI et au titre IX du livre Ier du Code civil;

b) au titre Vbis du livre III du même Code;

2° de demandes formées en vertu des sections Ire à IV du chapitre XI du livre IV de la quatrième partie du présent Code;

3° de demandes découlant de la cohabitation de fait.

§ 2. Le médiateur en matière familiale est désigné par le juge à la demande conjointe des parties ou de sa propre initiative mais avec l'accord des parties.

De rechter kan enkel een bemiddelaar in familiezaaken aanwijzen met wie de partijen het eens zijn.

§ 3. De beslissing waarbij een bemiddelaar in familiezaaken wordt aangewezen, is een beslissing alvorens recht te doen in de zin van artikel 19, tweede lid.

De beslissing bepaalt de datum waarnaar de zaak wordt verdaagd.

De griffier zendt de beslissing zonder verwijl per gewone brief over aan de bemiddelaar in familiezaaken, de partijen en hun advocaten.

De bemiddelaar in familiezaaken stelt de rechter en de partijen zonder verwijl in kennis van zijn aanvaarding of van zijn met redenen omklede weigering.

§ 4. Gedurende de bemiddelingsprocedure kan elk van de partijen de zaak opnieuw voor de rechter brengen door een eenvoudig verzoekschrift of, in voorkomend geval, door conclusies ter griffie neer te leggen. De zaak wordt vastgesteld op een terechtzitting die plaatsvindt binnen vijftien dagen na het neerleggen van het verzoekschrift of de conclusies.

De griffier deelt zonder verwijl de partijen en hun advocaten per gewone brief mee op welke dag de terechtzitting wordt gehouden. »

B. In § 4, eerste lid, de woorden «de in § 1, tweede lid, bedoelde terechtzitting» vervangen door de woorden «de in § 4, tweede lid, bedoelde terechtzitting.»

C. Paragraaf 4, derde lid, vervangen als volgt:

«Zo een volledige of een gedeeltelijke overeenkomst is bereikt en na advies van de procureur des Konings, gaat de rechter na of de belangen van de kinderen in acht zijn genomen.»

D. Paragraaf 4 vernummern tot § 5.

Verantwoording

A. § 1. Met betrekking tot de werkingssfeer van de rechtbankverbonden bemiddeling in familiezaaken, houdt het voorgestelde amendement rekening met de consensus die, na het advies van de Raad van State, in de commissie voor de Justitie van de Senaat lijkt te bestaan over de limitatieve lijst van de aangelegenheden in het kader waarvan een beroep kan worden gedaan op bemiddeling in familiezaaken.

Het amendement voorziet volledigheidshalve ook uitdrukkelijk in de mogelijkheid om een beroep te doen op bemiddeling in familiezaaken bij omzetting van de scheiding van tafel en bed in echtscheiding (hoofdstuk XI, afdeling IV van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek).

§ 2. De rechter wijst de bemiddelaar in familiezaaken aan ofwel op gezamenlijk verzoek van de partijen, ofwel op eigen initiatief maar met instemming van de partijen.

Le juge ne peut que désigner un médiateur en matière familiale sur lequel les parties marquent leur accord.

§ 3. La décision selon laquelle un médiateur en matière familiale est désigné est une décision avant dire droit au sens de l'article 19, alinéa 2.

La décision fixe la date à laquelle l'affaire est remise.

Le greffier transmet sans délai la décision par simple lettre au médiateur en matière familiale, aux parties et à leurs avocats.

Le médiateur en matière familiale fait connaître sans délai au juge et aux parties son acceptation ou son refus motivé.

§ 4. Pendant la procédure de médiation, chacune des parties peut ramener la cause devant le juge, par simple demande adressée au greffe ou, le cas échéant, par dépôt de conclusions au greffe. L'affaire est fixée à une audience qui a lieu dans les quinze jours du dépôt de la demande ou des conclusions.

Le greffier informe sans délai et par simple lettre les parties et leurs avocats de la date à laquelle l'audience sera tenue. »

B. Dans le § 4, alinéa 1er, remplacer les mots «l'audience visée au § 1er, alinéa 2» par les mots «l'audience visée au § 4, alinéa 2».

C. Remplacer le § 4, alinéa 3, comme suit:

«En cas d'accord complet ou partiel et après avis du procureur du Roi, le juge vérifie si les intérêts des enfants sont respectés.»

D. Renumeroter le § 4 en § 5.

Justification

A. § 1er. En ce qui concerne le rayon d'action de la médiation en matière familiale au tribunal, l'amendement proposé tient compte du consensus qui semble exister au sein de la commission de la Justice, après l'avis du Conseil d'État, sur la liste limitative des affaires dans le cadre desquelles il peut être fait appel à la médiation en matière familiale.

Pour être complet, l'amendement prévoit en outre expressément la possibilité de faire appel à la médiation en matière familiale en cas de conversion de la séparation de corps en divorce (chapitre XI, section IV du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire).

§ 2. Le juge désigne le médiateur en matière familiale soit sur demande conjointe des parties, soit de sa propre initiative, mais avec l'accord des parties.

Naast het feit dat de partijen het eens moeten zijn over het gebruik van de mogelijkheid van een bemiddeling in familie zaken, is het aangewezen dat de partijen het eens zijn met de bemiddelaar die de rechter aanwijst.

§ 3. Er wordt verduidelijkt dat de verwijzing naar bemiddeling in familie zaken een beslissing alvorens recht te doen is, wat trouwens bevestigd wordt door de rechtsleer (Van de Putte, F. en Van Leynseele, P., «La médiation», *JT*, 235; Thilly, A., L'institution de la médiation familiale dans l'ordre juridique, *Divorce/7*, 91).

Teneinde het aanvangen van de bemiddelingsprocedure niet te vertragen, wordt uitdrukkelijk bepaald dat de griffier de bemiddelaar, de partijen en hun advocaten zonder verwijl op de hoogte brengt van de aanwijzing van een bemiddelaar, de identiteit van deze bemiddelaar en van de datum waarnaar de zaak wordt verdaagd.

Om overdreven formalisme te vermijden wordt de voorkeur gegeven aan een gewone brief boven een gerechtsbrief.

§ 4. Wanneer de bemiddeling ertoe heeft geleid dat de partijen tot een overeenkomst zijn gekomen vóór de datum waarnaar de zaak is verdaagd, of indien de bemiddeling vroeger wordt stopgezet, kan de zaak opnieuw voor de rechter worden gebracht door het neerleggen van een eenvoudig verzoekschrift of conclusies ter griffie.

Ondanks het feit dat de partijen het op het ogenblik van de aanwijzing van de bemiddelaar eens waren over de persoon van de bemiddelaar, is het noodzakelijk dat het vertrouwensklimaat behouden blijft tot de bemiddeling is beëindigd. Indien dit niet het geval is, dient het voor de partijen mogelijk te zijn deze bemiddelaar te vervangen door een andere (nieuwe) bemiddelaar die de partijen gezamenlijk gekozen hebben. Ook in die gevallen lijkt het aangewezen dat de partijen de zaak opnieuw voor de rechter kunnen brengen, teneinde een nieuwe bemiddelaar te laten aanwijzen. Men dient er zich wel voor te hoeden dat met deze mogelijkheid lichtzinnig wordt omgesprongen.

B. Het betreft een louter wetgevingstechnische aanpassing.

C. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State om duidelijker te stellen dat de rechter reeds over het advies van de procureur des Konings dient te beschikken voordat hij zelf nagaat of de belangen van de kinderen in acht werden genomen.

D. Het betreft een louter wetgevingstechnische aanpassing.

Nr. 51 VAN DE REGERING

Art. 2

Het voorgestelde artikel 734^{quater} vervangen als volgt :

«Art. 734^{quater}. — § 1. Als bemiddelaar in familie zaken kunnen slechts worden aangewezen :

1° advocaten die daartoe een bijzondere opleiding hebben gevolgd, verstrekt door of in samenwerking met de in artikel 488 bedoelde instanties, en die hier toe door die instanties erkend zijn;

2° notarissen die daartoe een bijzondere opleiding hebben gevolgd, verstrekt door of in samenwerking met de Nationale Kamer van notarissen, en die hier toe door die kamer erkend zijn;

Outre le fait que les parties doivent être d'accord sur le recours à la possibilité d'une médiation en matière familiale, il convient que les parties soient également d'accord sur le médiateur que le juge désigne.

§ 3. Cette disposition explique que le renvoi à la médiation en matière familiale est une décision avant dire droit, ce qui est d'ailleurs confirmé dans la doctrine (Van de Putte, F. et Van Leynseele, P., «La médiation», *JT*, 235; Thilly, A., L'institutionnalisation de la médiation familiale dans l'ordre juridique, *Divorce/7*, 91).

Afin de ne pas retarder le début de la procédure de médiation, il est expressément prévu que le greffier informe sans délai le médiateur, les parties et leurs avocats de la désignation d'un médiateur, de l'identité de celui-ci et de la date à laquelle l'affaire est reportée.

En vue d'éviter tout formalisme excessif, la préférence est donnée à une simple lettre plutôt qu'à un pli judiciaire.

§ 4. Si la médiation a permis aux parties d'arriver à un accord avant la date à laquelle l'affaire est reportée ou si la médiation s'achève plus tôt, l'affaire peut à nouveau être portée devant le juge par le dépôt au greffe d'une simple demande ou de conclusions.

Malgré le fait qu'au moment de la désignation du médiateur, les parties étaient d'accord sur la personne du médiateur, il est nécessaire que le climat de confiance soit maintenu jusqu'à la fin de la médiation. Si tel n'est pas le cas, il doit être possible pour les parties de remplacer ce médiateur par un autre (nouveau) médiateur qu'elles ont choisi conjointement. Dans ces cas également, il paraît indiqué que les parties puissent à nouveau porter l'affaire devant le juge en vue de faire désigner un nouveau médiateur. Il faut toutefois veiller à ce que l'on ne se serve pas de cette possibilité à tort et à travers.

B. Il s'agit d'une adaptation d'ordre purement légistique.

C. Cette disposition permet de répondre à l'observation du Conseil d'État quant au fait de dire plus clairement que le juge doit toujours disposer de l'avis du procureur du Roi avant de vérifier lui-même si les intérêts des enfants ont été pris en considération.

D. Il s'agit d'une adaptation d'ordre purement légistique.

N° 51 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

Remplacer l'article 734^{quater} proposé comme suit :

«Art. 734^{quater}. — § 1er. Peuvent seuls être désignés comme médiateurs en matière familiale :

1° les avocats ayant suivi une formation spécifique à cet effet, dispensée par ou en collaboration avec les autorités visées à l'article 488, et agréés à cet effet par ces autorités;

2° les notaires ayant suivi une formation spécifique dispensée par la Chambre nationale des notaires et agréés à cet effet par cette chambre;

3º natuurlijke personen die daartoe een bijzondere opleiding hebben gevolgd, en die zijn erkend door de bevoegde overheden.

§ 2. De Koning bepaalt de bijzondere opleiding die de in § 1 bedoelde bemiddelaars in familiezaken dienen te hebben gevolgd.»

Verantwoording

Er wordt bepaald dat alleen advocaten en notarissen die een specifieke opleiding hebben gevolgd en die daartoe zijn erkend door de bevoegde instanties, als bemiddelaar kunnen worden aangewezen, alsook natuurlijke personen die daartoe een bijzondere opleiding hebben gevolgd, en die zijn erkend door de bevoegde overheden.

Om de nodige uniformiteit nog meer te garanderen, verdient het de voorkeur om het bepalen van de bijzondere opleidingen die zij dienen te hebben gevolgd, over te laten aan de Koning.

Nr. 52 VAN DE REGERING

Art. 2

Het voorgestelde artikel 734sexies vervangen als volgt :

«Art. 734sexies. — De documenten die worden aangemaakt en de mededelingen die worden gedaan in de loop van een procedure voor bemiddeling in familiezaken, zijn vertrouwelijk. Zij kunnen niet worden aangevoerd in een gerechtelijke, administratieve of arbitrale procedure of in enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn niet ontvankelijk als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis. De geheimhoudingsplicht kan slechts worden opgeheven met instemming van de partijen en van de bemiddelaar in familiezaken om onder meer de rechter in staat te stellen de bereikte akkoorden te bekrachtigen.

Bij schending van die geheimhoudingsplicht door een van de partijen doet de rechter uitspraak over de eventuele toekenning van schadevergoeding. Vertrouwelijke stukken die toch zijn meegedeeld of waarop een partij steunt in strijd met de geheimhoudingsplicht, worden ambtshalve buiten de debatten gehouden.

Onverminderd de verplichtingen die hem bij wet worden opgelegd, mag de bemiddelaar in familiezaken de feiten waarvan hij uit hoofde van zijn ambt kennis krijgt, niet openbaar maken. Hij mag door de partijen niet worden opgeroepen als getuige in een gerechtelijk of administratieve procedure met betrekking tot de feiten waarvan hij in de loop van een bemiddeling in familiezaken kennis heeft genomen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de bemiddelaar in familiezaken.»

3º les personnes physiques ayant suivi une formation spécifique et agréées à cet effet par les autorités compétentes.

§ 2. Le Roi détermine la formation spécifique que les médiateurs en matière familiale visés au § 1er doivent avoir suivie.»

Justification

Il est prévu que seuls les avocats et les notaires qui ont suivi une formation spécifique et qui sont agréés à cette fin par les instances compétentes peuvent être désignés comme médiateur, ainsi que les personnes physiques qui ont suivi une formation spécifique à cette fin et qui sont agréées par les autorités compétentes.

Afin de garantir davantage encore l'uniformité nécessaire, il vaut mieux laisser au Roi le soin de déterminer les formations spécifiques que les personnes précitées doivent avoir suivies.

Nº 52 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

Remplacer l'article 734sexies proposé par ce qui suit :

«Art. 734sexies. — Les documents établis et les communications faites au cours d'une procédure de médiation en matière familiale sont confidentiels. Ils ne peuvent être utilisés dans une procédure judiciaire, administrative ou arbitrale ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et sont non recevables comme preuve, même comme aveu extrajudiciaire. L'obligation de secret ne peut être levée que sur l'accord des parties et du médiateur en matière pénale pour permettre notamment au juge d'entériner les accords conclus.

En cas de violation de cette obligation de secret par une des parties, le juge se prononce sur l'octroi éventuel de dommages-intérêts. Les documents confidentiels qui sont tout de même communiqués ou sur lesquels une partie se base en violation de l'obligation de secret sont d'office écartés des débats.

Sans préjudice des obligations que la loi lui impose, le médiateur en matière familiale ne peut rendre publics les faits dont il prend connaissance du fait de sa fonction. Il ne peut être appelé comme témoin par les parties dans une procédure judiciaire ou administrative relative aux faits dont il a pris connaissance au cours d'une médiation en matière familiale.

L'article 458 du Code pénal s'applique au médiateur en matière familiale.»

Verantwoording

Het wetsontwerp bepaalt zonder meer dat artikel 458 van het Strafwetboek van toepassing is op de bemiddelaar.

Zowel de Raad van State als de rechtsleer achten het raadzaam de strekking van het beroepsgeheim nader te omschrijven. Bovendien is het noodzakelijk dat, zoals door sommige auteurs wordt opgemerkt, de informatie die bij bemiddeling in familiezaken aan het licht komt, vertrouwelijk blijft.

Het amendement neemt de tekst over waarover in de commissie een consensus leek te bestaan, ondanks het feit dat die voorziet in een wel zeer gedetailleerde regeling.

Nr. 53 VAN DE REGERING

Art. 5 (nieuw)

Een artikel 5 (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 5. — Artikel 665 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld als volgt :

«5° voor de procedure van de bemiddeling in familiezaken.»

Verantwoording

Dit amendement voorziet in een aanvulling van artikel 665 van het Gerechtelijk Wetboek (dat op een exhaustieve manier alle handelingen opsomt waarop de rechtsbijstand van toepassing is) met een verwijzing naar de bemiddeling in familiezaken (cf. Raad van State). Op die manier wordt vermeden dat betwisting ontstaat over het al dan niet van toepassing zijn van de bepalingen inzake de rechtsbijstand op de bemiddeling in familiezaken. Het doel van de wet kan immers niet ten volle worden bereikt wanneer personen met een bescheiden inkomen hierop geen beroep kunnen doen.

Bovendien worden een aantal bijkomende noodzakelijke aanpassingen aangebracht in de artikelen 671, 692 en 696 van het Gerechtelijk Wetboek (zie amendementen nrs. 54 tot 56).

Artikel 692 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst naar de procedure waarin het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken voorziet. Omdat de bemiddeling in familiezaken niet bestaat in strafzaken, zou een juridisch vacuüm ontstaan wanneer het «tarief in strafzaken» niet zou worden aangepast aan de creatie van een bemiddelaar in familiezaken. Om deze reden wordt dan ook voorzien in een bepaling waardoor de Koning de nodige maatregelen kan treffen opdat artikel 692 ten volle uitwerking kan hebben.

Nr. 54 VAN DE REGERING

Art. 6 (nieuw)

Een artikel 6 (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 6. — Artikel 671, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt :

«Rechtsbijstand dekt eveneens de kosten in het kader van de procedure van de bemiddeling in familiezaken.»

Justification

Le projet de loi prévoit sans plus que l'article 458 du Code pénal s'applique au médiateur.

Tant le Conseil d'État que la doctrine considèrent qu'il est opportun de préciser l'étendue du secret professionnel. En outre, il est nécessaire, comme certains auteurs l'ont noté, que les informations qui sont révélées dans le cadre d'une médiation en matière familiale restent confidentielles.

L'amendement reprend le texte qui semblait faire l'objet d'un consensus au sein de la commission, en dépit du fait qu'il prévoit un règlement très détaillé.

N° 53 DU GOUVERNEMENT

Art. 5 (nouveau)

Insérer un article 5 (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 5. — L'article 665 du Code judiciaire est complété comme suit :

«5° à la procédure de médiation en matière familiale.»

Justification

Cet amendement prévoit de compléter l'article 665 du Code judiciaire (qui énumère de manière exhaustive tous les actes auxquels l'assistance judiciaire est applicable) par un renvoi à la médiation en matière familiale (cf. le Conseil d'État). On évite ainsi toute contestation quant à l'applicabilité ou non à la médiation en matière familiale des dispositions relatives à l'assistance judiciaire. En effet, si des personnes disposant de faibles revenus ne peuvent y avoir recours, l'objectif de la loi risque de ne pas être tout à fait atteint.

En outre, un certain nombre d'adaptations complémentaires et nécessaires sont apportées aux articles 671, 692 et 696 du Code judiciaire (voir les amendements n°s 54 à 56).

L'article 692 du Code judiciaire renvoie à la procédure qui est prévue au règlement général sur les frais de justice en matière répressive. Comme la médiation en matière familiale n'existe pas en matière pénale, on renvoie à un vide juridique si le règlement précité n'est pas adapté à la création d'un médiateur en matière familiale. C'est pour cette raison que l'on prévoit une disposition qui doit permettre au Roi de prendre les mesures nécessaires pour que l'article 692 puisse produire pleinement ses effets.

N° 54 DU GOUVERNEMENT

Art. 6 (nouveau)

Insérer un article 6 (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 6. — L'article 671, alinéa 1er, du même Code est complété comme suit :

«L'assistance judiciaire couvre également les frais dans le cadre de la procédure de médiation en matière familiale.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 53.

Nr. 55 VAN DE REGERING

Art. 7 (nieuw)

Een artikel 7 (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 7. — In artikel 692 van hetzelfde Wetboek worden tussen de woorden «het getuigenverhoor gesteld» en de woorden «, de kosten van opneming» de woorden «de kosten en het ereloon van de bemiddelaar in familiezaken aangewezen krachtens artikel 734bis» ingevoegd.

De Koning neemt de maatregelen die nodig zijn voor de inwerkingstelling van artikel 692 van het Gerechtelijk Wetboek wat betreft de bemiddelaar in familiezaken.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 53.

Nr. 56 VAN DE REGERING

Art. 8 (nieuw)

Een artikel 8 (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 8. — In artikel 696 van hetzelfde Wetboek worden tussen het woord «deskundigen» en de woorden «en getuigen» de woorden «, de bemiddelaar in familiezaken aangewezen krachtens artikel 734bis» ingevoegd.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 53.

Nr. 57 VAN DE REGERING

Art. 9 (nieuw)

Een artikel 9 (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 9. — Artikel 1018, eerste lid, van het hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met een 7°, luidende:

«7° de honoraria, emolumenten en kosten van de krachtens artikel 734bis aangewezen bemiddelaar in familiezaken.»

Verantwoording

In de Kamer was de vraag al gerezen of de honoraria van een bemiddelaar in familiezaken, zonder wetswijziging, konden

Justification

Voir l'amendement n° 53.

N° 55 DU GOUVERNEMENT

Art. 7 (nouveau)

Insérer un article 7 (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 7. — Dans l'article 692 du même Code, insérer les mots «les frais et honoraires du médiateur en matière familiale désigné conformément à l'article 734bis» entre les mots «des expertises et des enquêtes,» et les mots «, le coût des insertions.»

Le Roi prend les mesures nécessaires pour appliquer l'article 692 du Code judiciaire en ce qui concerne le médiateur en matière familiale.»

Justification

Voir l'amendement n° 53.

N° 56 DU GOUVERNEMENT

Art. 8 (nouveau)

Insérer un article 8 (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 8. — Dans l'article 696 du même Code, insérer les mots «, au médiateur en matière familiale désigné conformément à l'article 734bis» entre le mot «experts» et les mots «et témoins.»

Justification

Voir l'amendement n° 53.

N° 57 DU GOUVERNEMENT

Art. 9 (nouveau)

Insérer un article 9 (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 9. — Compléter l'article 1018, alinéa 1er, du même Code par un 7°, rédigé comme suit:

«7° les honoraires, les émoluments et les frais du médiateur en matière familiale désigné conformément à l'article 734bis.»

Justification

À la Chambre, la question a déjà été soulevée de savoir si les honoraires d'un médiateur en matière familiale pouvaient, sans

worden beschouwd als kosten. Ten gevolge van de opmerking van de Raad van State lijkt het aangewezen artikel 1018 van het Gerechtelijk Wetboek in die zin aan te vullen.

Nr. 58 VAN DE REGERING

Art. 10 (nieuw)

Een artikel 10 (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 10. — Zolang door de bevoegde overheden geen criteria zijn vastgesteld voor de erkenning van de in artikel 734quater, § 1, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde natuurlijke personen, kunnen deze laatste worden aangewezen als bemiddelaar in familiezaken indien zij het bewijs kunnen leveren van een opleiding die minstens gelijk is aan die welke aan de in artikel 734quater, § 1, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde advocaten en notarissen wordt gegeven. »

Verantwoording

Om discriminaties te vermijden tussen de verschillende categorieën van personen die als bemiddelaar in familiezaken kunnen optreden, wordt voorzien in een overgangsmaatregel. Zolang de bevoegde overheden geen erkenningscriteria hebben vastgesteld voor de in artikel 734quater, § 1, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde natuurlijke personen, kunnen deze laatste worden aangewezen als bemiddelaar in familiezaken wanneer zij het bewijs kunnen leveren van een opleiding die minstens gelijk is aan die welke aan de in artikel 734quater, § 1, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde advocaten en notarissen wordt gegeven.

Nr. 59 VAN DE REGERING

Art. 11 (nieuw)

Een artikel 11 (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 11. — Deze wet treedt in werking de eerste dag van de zesde maand na die waarin zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. »

Verantwoording

Teneinde de Koning de voorwaarden te laten bepalen waaraan de bijzondere opleiding van de bemiddelaars in familiezaken dient te voldoen, en om de mensen uit de praktijk in staat te stellen zich te organiseren en zich degelijk te informeren over de nieuwe regelgeving, is het aangewezen de wet in werking te laten treden zes maanden na de publicatie in het Belgisch Staatsblad (zoals dat ook het geval was bij de schuldbemiddeling).

Nr. 60 VAN DE REGERING

Opschrift

Het opschrift van het wetsontwerp vervangen als volgt :

« Wetsontwerp betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken. »

modification de loi, être considérés comme des dépens. À la suite des remarques du Conseil d'État, il paraît indiqué de compléter l'article 1018 du Code judiciaire en ce sens.

N° 58 DU GOUVERNEMENT

Art. 10 (nouveau)

Insérer un article 10 (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 10. — Tant qu'aucun critère n'est fixé par les autorités compétentes pour l'agrément des personnes physiques visées à l'article 734quater, § 1er, 3°, du Code judiciaire, celles-ci peuvent être désignées comme médiateurs en matière familiale si elles peuvent justifier d'une formation qui est au moins équivalente à celle des avocats et des notaires visés à l'article 734quater, § 1er, 1° et 2°, du Code judiciaire. »

Justification

Afin d'éviter des discriminations entre les différentes catégories de personnes qui peuvent intervenir comme médiateur en matière familiale, il est prévu une mesure transitoire. Tant que les autorités compétentes n'ont pas établi de critères d'agrément pour les personnes physiques visées à l'article 734quater, § 1er, 3°, du Code judiciaire, ces dernières peuvent être désignées comme médiateurs en matière familiale lorsqu'elles peuvent produire la preuve d'une formation au moins équivalente à celle des avocats et notaires visés à l'article 734quater, § 1er, 1° et 2°, du Code judiciaire.

N° 59 DU GOUVERNEMENT

Art. 11 (nouveau)

Insérer un article 11 (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 11. — La présente loi entre en vigueur le premier jour du sixième mois suivant sa publication au Moniteur belge. »

Justification

Afin de permettre au Roi d'arrêter les conditions auxquelles doit répondre la formation spécifique des médiateurs en matière familiale et de permettre aux personnes sur le terrain de s'organiser et de s'informer convenablement sur la nouvelle réglementation, il est indiqué de faire entrer la loi en vigueur six mois après sa publication au Moniteur belge (comme ce fut également le cas pour la médiation de dettes).

N° 60 DU GOUVERNEMENT

Intitulé

Remplacer l'intitulé par ce qui suit :

« Projet de loi relative à la médiation en matière familiale dans le cadre d'une procédure judiciaire. »

Verantwoording

Binnen de commissie lijkt een consensus te bestaan over het gebruik van de term «proceduregebonden bemiddeling» (zie ook Casman, H., «Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet», RW, 2000, blz. 365).

Nr. 61 VAN MEVROUW de T' SERCLAES EN DE HEER ISTASSE

(Subamendement op amendement nr. 50 van de regering)

Art. 2

Paragraaf 1 van het voorgestelde artikel 734bis doen voorafgaan door een nieuwe paragraaf, luidende:

« § 1. Onder gerechtelijke bemiddeling in familie-zaken wordt verstaan een methode voor het oplossen van conflicten waarbij een bemiddelaar, aangewezen door de rechter die kennis neemt van de in § ... bedoelde aangelegenheden, de discussie tussen de partijen vergemakkelijkt ten einde hen te helpen om overeenkomsten te sluiten, rekening houdende met de behoeften van elk familielid en met eerbied voor de rechten van de partijen. »

Nr. 62 VAN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE C.S.

(Subamendement op amendement nr. 50 van de regering)

Art. 2

Paragraaf 2 van het voorgestelde artikel 734bis aanvullen met een derde lid, luidende:

« Telkens wanneer de rechter kennis neemt van de in § 1 vermelde vorderingen moet hij de partijen op een duidelijke en omstandige wijze informeren over de mogelijkheid om een beroep te doen op bemiddeling in familiezaken. »

Verantwoording

Zonder dat de rechter zijn rechtsmacht overdraagt aan de bemiddelaar in familiezaken dient hij aan de rechtzoekende de mogelijkheid van bemiddeling in familiezaken mee te delen. Vermits niet alle rechtzoekenden op de hoogte kunnen zijn van de bemiddelingsmogelijkheid in de familiezaken, moet deze mededeling verplicht zijn.

Uit de hoorzittingen in de commissie is verder ook gebleken dat men het idee genegen is vooral wanneer een minderjarige betrokken is. Om geen onderscheid te maken tussen partijen waar al dan niet een minderjarige bij betrokken is, wordt de verplichting in algemene termen gesteld.

Justification

Il semble exister, au sein de la commission, un consensus concernant l'utilisation des termes «médiation dans le cadre d'une procédure judiciaire» (voir aussi Casman, H., «Gezinsbemiddeling. Enkele bedenkingen bij het door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd ontwerp van wet», RW, 2000, p. 365).

N° 61 DE MME de T' SERCLAES ET DE M. ISTASSE

(Sous-amendement à l'amendement n° 50 du gouvernement)

Art. 2

Faire précéder le § 1er proposé de l'article 734bis par un paragraphe nouveau, rédigé comme suit :

« § 1er. Par médiation familiale judiciaire on entend la méthode de résolution des conflits dans le cadre de laquelle un médiateur désigné par le juge saisi dans les matières visées au § ..., facilite la discussion entre les parties de manière à les aider à parvenir à des accords en tenant compte des besoins de chacun des membres de la famille et dans le respect des droits des parties. »

Nathalie de T' SERCLAES.
Jean-François ISTASSE.

N° 62 DE MME DE SCHAMPHELAERE ET CONSORTS

(Sous-amendement à l'amendement n° 50 du gouvernement)

Art. 2

Compléter le § 2 de l'article 734bis proposé, par un troisième alinéa, rédigé comme suit :

« Chaque fois qu'il connaît des demandes mentionnées au § 1er, le juge doit informer les parties de manière claire et circonstanciée de la possibilité d'avoir recours à la médiation en matière familiale. »

Justification

Sans déléguer pour autant sa juridiction au médiateur familial, le juge doit informer les justiciables de la possibilité de recourir à la médiation en matière familiale. Étant donné que les justiciables ne peuvent pas tous savoir qu'il est possible d'avoir recours à la médiation en matière familiale, cette information doit être obligatoire.

En outre, les auditions en commission ont montré que l'on est surtout favorable à la médiation quand un mineur est concerné. Pour éviter de faire une distinction entre les parties selon qu'il y a ou non un mineur concerné, l'obligation est énoncée en des termes généraux.

Bovendien, beveelt de Raad van Europa de lidstaten in zijn aanbevelingen aan de familiale bemiddeling in te voeren, te bevorderen en te versterken, in het bijzonder nadat werd vastgesteld dat hiermee de communicatie tussen de leden van een gezin wordt bevorderd en de conflicten tussen hen worden verminderd. Hierdoor verkrijgt men minnelijke regelingen die de continuïteit in de persoonlijke contacten tussen ouders en kinderen verzekeren. Verder wordt aanbevolen de familiale bemiddeling toe te passen in alle geschillen tussen de leden van een zelfde gezin, ongeacht of er tussen hen banden bestaan die gebaseerd zijn op bloedverwantschap, of op het huwelijk, dan wel enkel feitelijke gezinsbanden als gevolg van feitelijk samenwonen bijvoorbeeld.

Mia DE SCHAMPHELAERE.
Meryem KAÇAR.
Josy DUBIÉ.

Nr. 63 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 51 van de regering)

Art. 2

Paragraaf 2 van het voorgestelde artikel 734quater, vervangen als volgt:

« § 2. De Koning kan, na raadpleging van de in artikel 488 bedoelden overheden, van de Nationale Kamer van notarissen en van de in § 1, 3°, bedoelde bevoegde overheden, specifieke erkenningscriteria bepalen voor bemiddeling in familiezaken. »

Verantwoording

Cf. de discussies in de commissie voor de Justitie.

Cf. het advies van de Raad van State volgens hetwelk niets het belet om de Koning te machtigen om een specifieke erkenning voor « proceduregebonden bemiddeling » te verlenen.

Nr. 64 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 58 van de regering)

Art. 10 (nieuw)

Dit artikel vervangen als volgt:

« Art. 10. — Zolang door de bevoegde overheden geen criteria zijn vastgesteld voor de erkenning van de in artikel 734quater, § 1, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde natuurlijke personen en zolang de specifieke erkenningscriteria bedoeld in artikel 734quater, § 2, door de Koning niet zijn bepaald, kunnen de bedoelde natuurlijke personen worden aangewezen als bemiddelaar in familiezaken indien zij het bewijs kunnen leveren van een opleiding die minstens gelijk is aan die van de in artikel 734quater, § 1, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde advocaten en notarissen. »

Par ailleurs, dans ses recommandations, le Conseil de l'Europe invite les États membres à introduire, à promouvoir et à renforcer la médiation en matière familiale, en particulier parce que l'on a constaté qu'elle favorise la communication entre les membres de la famille et qu'elle réduit les conflits entre eux. Elle permet d'obtenir des arrangements amiables qui assurent la continuité des contacts personnels entre parents et enfants. En outre, le Conseil de l'Europe recommande d'appliquer la médiation en matière familiale à tous les litiges entre les membres d'une même famille, que leurs liens soient de parenté, qu'ils découlent du mariage, ou qu'ils résultent simplement d'une cohabitation de fait, par exemple.

N° 63 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 51 du gouvernement)

Art. 2

Remplacer le § 2 de l'article 734quater proposé, par le texte suivant :

« § 2. Le Roi peut, après avoir consulté les autorités visées à l'article 488 de la Chambre nationale des notaires et les autorités compétentes visées au § 1er, 3°, déterminer des critères d'agrément spécifiques pour la médiation en matière familiale. »

Justification

Cf. les discussions en commission de la Justice.

Cf. l'avis du Conseil d'État suivant lequel rien ne s'oppose à ce que l'on habilite le Roi à délivrer un agrément spécifique pour la « médiation judiciaire ».

N° 64 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 58 du gouvernement)

Art. 10 (nouveau)

Remplacer cet article par ce qui suit :

« Art. 10. — Tant qu'aucun critère n'est fixé par les autorités compétentes pour l'agrément des personnes physiques visées à l'article 734quater, § 1er, 3°, du Code judiciaire, et que les critères d'agrément spécifiques visés à l'article 734quater, § 2, ne sont pas déterminés par le Roi, les personnes physiques visées à l'article 734quater, § 1er, 3°, du Code judiciaire peuvent être désignées en qualité de médiateur en matière familiale si elles peuvent justifier d'une formation qui est au moins équivalente à celle des avocats et des notaires visés à l'article 734quater, § 1er, 1° et 2° du Code judiciaire. »

Clotilde NYSSSENS.